

Vårt land.

Vårt land, vårt land, vårt fos · ter ·

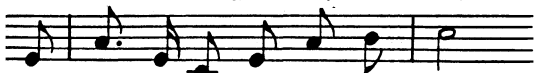
land, ljud högt o dyra ord! Ej lyfts

en höjd mot himlens rand. Ej

sänks en dal, ej sköljs en strand

mer älskad än vår bygd i nord,

än vå · ra fä · ders jord.

2. Din blomning, sluten än i knopp, skall mogna ur sitt tvång. Se, ur vår kärlek skall gå upp ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp, och högre klinga skall en gång vår fosterländska sång.

1. Oi maamme, Suomi, synnyinmaa! Soi sana kultainen! Ei laaksoa, ei kukkulaa, ei vettä, rantaa rakkaampaa kuin kotimaa tää pohjoinen, maa kallis isien!

2. Sun kukkas vielä kuorestaan vapaaksi puhkeaa. Viel' lempemme saa hehkullaan sun toivos, riemus nousemaan, ja kerran laulus, synnyinmaa, korkeemman kaiun saa.